

Loven af 14. April 1905 om Statsstøtte til Sygehuse for Tuberkulose.

Jeg skal derefter gaa over til § 26, hvor der til Justitsministeriets Budget er stillet i alt 15 Ændringsforslag; deraf ere de 14 stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget, medens et Forslag er stillet af Udvalget. Ærede Medlemmer ville vist af Betænkningen have set, at under Nr. 238 staar der: „1. Til Bestyrelsen for Opdragelsesanstalterne paa Flakkebjerg og Landerupgaard. Udvalget har modtaget Forhørsudskriften vedrørende Undersøgelsen af Forholdene paa Opdragelsesanstalten Flakkebjerg“.

Disse Dokumenter ligge her paa min Plads og ere ret omfangsrige. Der blev ved 1. Behandling af Finansloven fra forskellige Medlemmer anket meget stærkt over Opdragelsesanstaltens Leder, Hr. Mortensen. Jeg skal ikke fordybe mig videre i disse Forhørsakter, de ligge til Eftersyn her for Medlemmerne; men jeg skal kun sige det, at ved at gennemgaa disse Forhørsakter fik jeg det Indtryk, at Forstander Mortensen paa den ene Side er en streng Mand, der straffer haardt — jeg tror, han straffer haardere end nogen i denne Sal vilde straffe vore Børn, Tampen og Riset bruges stærkt —, men paa den anden Side maa man huske paa, at det er heller ikke Englebørn, den Mand har at opdrage, og at disse strengeste Straffe som Regel ere givne for Tyverier. Naar en Dreng stjæler en Snes Kroner fra en anden eller gaar hen og køber hos en Købmand og lader en anden skrive for det, er det ogsaa Forseelser, der bør straffes haardt. Men jeg skal for saa vidt ikke tage Manden i Forsvar, hvor han har straffet strengest. Det synes mig, at der er han ved at gaa for vidt. Jeg skal kun sige det, at paa den anden Side faar man alligevel det Indtryk af Forhørene, at han har en vis Evne til at vinde Børnene saaledes, at han efter min Mening ikke kan siges at være ukvalificeret som Opdrager derved, at han straffer for strengt for Tyveri og lignende. Men jeg skal ikke fordybe mig videre i det; jeg har nok at tale om i Dag, naar man skal staa her og prædike over 44 Ændringsforslag. Der vil nok blive adskillige andre Talere, som komme ind paa disse Forhørsakter her.

Det næste Ændringsforslag er Nr. 235, Betænkningens Nr. 239, og det gaar ud paa et forhøjet midlertidigt Tilskud til Selskabet „De hjemløses Venner“. Forhøjelsen er foreslaaet til 2,000 Kr. Foruden

Gaarden „Næsbygaard“ ved Løgstør, hvortil gives Statstilskud, 2,000 Kr., til Optagelse af hjemløse har Selskabet købt „Fuglebjerggaard“ ved Vejle og behøver derfor et Tilskud af 4,000 Kr. — Ændringsforslag Nr. 236, Betænkningens Nr. 240, gaar ud paa, at der til Erhvervelse og Indretning af en Opdragelsesanstalt i Jylland for særlig vanskelige Børn bevilges 15,000 Kr. mindre end foreslaaet. Udvalget og navnlig de saakaldte bygningskyndige Medlemmer, vi have, hvis Opgave det er særlig at paase, at Summerne, der bevilges til Bygningen, ikke blive alt for høje, have nu ment — og hele Udvalget er af samme Mening —, at Beløbet til den foreslaaede Opdragelsesanstalt i Jylland maa kunne nedsættes med disse 15,000 Kr. Men jeg skal dog her ogsaa udtale i alt Fald som min Formening, at naar man nedsætter en Sum for den højtærede Justitsminister og siger: De Penge faar Ministeren, dem skal han nøjes med, men de andre faar han ikke, saa ligger det i Sagens Natur, at man ogsaa maa give ham Lov til at have friere Hænder end ellers. Dersom man lader Bygningen opføre ved Licitation, kan man jo undertiden faa at se, at de gode Haandværksmestre stikke Hovederne sammen, saa at Tilbudene blive dyrere, end de somme Tider kunne faas fra Enkeltmand. Det synes mig derfor, at den højtærede Minister skulde have Ret til at handle, som han skønner, at han kan slippe bedst og billigst fra det med de Penge. Det forekommer mig, at Ministeren maa kunne spare, hvor han synes, det bedst kan ske, naar det blot ikke ved en saadan Besparelse kommer til at gaa ud over dem, der skulle være der, eller ud over Bygningens Forvarlighed i alle Henseender, thi saa vilde det jo være forkasteligt; men ellers forekommer det mig, at naar man siger, det bestemte Beløb faar Justitsministeren dertil, maa han til Gengæld ogsaa have noget friere Hænder, end man i Almindelighed forudsætter.

Det næste Ændringsforslag er Nr. 237, Betænkningens Nr. 241; det gaar ud paa, at der efter 40 indsættes et nyt Nummer, „Udgifter til Udarbejdelse af en ny Udgave af Pharmacopoea Danica, 3,000 Kr.“ Det er til Trykning af dette Værk, at der behøves et saadant Statstilskud af 3,000 Kr., som Finansudvalget ogsaa gaar med til.

Saa er der Ændringsforslagene Nr. 238, 240 og 241. Disse Ændringsforslag dreje sig om Statstilskud til ny Skøde- og Pantregistre; og det er jo efter de almindelige